

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara quatenus Christi mater, quantopere sit diligendam, n. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

Septimum exemplum Sanctorum, qui ab initio nascientis Ecclesiae omnes B. Virginis studiosissimi, ac devotissimi fuere; nunc de quoque horum capitum nouilla breuiter perstringamus.

DEIPARA QUATENUS CHRISTI Mater quanto opere sit diligenda.

*Primum caput.
quia Mater est Christi.*

Damasc.

*Psalm. 150.
Eccl. 43.*

E. Leo.

Bernard.

Virginis honor in Christum redundat.

Acquidem quidem ad ejus nos devotionem illud pluriū permoverebit, si animo reputemus, quod Christi Dei nostri, cui omnia nostra debemus, vera sit Mater, quem sola fine viri opera de Spiritu sancto concepit, ut propterea tanquam Deipara ab omnibus Christi fidelibus summo affectu, ac studio prosequenda, atque colenda sit, quam Christus tantopere honorauit ipse, & ab omnibus vult honorari: *Sicutum*, inquit Damascenus orat. 1. de dormit. Virg. loquens cum ea, honoris, qui conferuntur habentur, benevolentiam erga communem Dominum declarat, quo tandem modo studium te honorandi, que Dominum peperisti, negligendum erit? An non illud vel necessario spiritui præferemus? ac vel etiam ipsi vita anteponeamus? Hac enim ratione nostram erga Dominum benevolentiam luculentius ostendamus. hæc ille.

Quod si Deum Psalm. 150. in sanctis ejus laudare, & Ecclesiast. 43. benedicere, & exaltare illum quantum possumus jobemus; profecto cum Virgo beatissima non tantum praे omnibus puris creaturis sanctitate præfulserit, ut in superioribus ostendimus; verum etiam sit vera Dei genitrix, in qua Dei magnificencia, atque maiestas præcipue eluet, in ipsa quoque peculiaria quadam ratione, quantum possumus, Deum laudare debemus. Quod si S. Leo sermone 1. de S. Laurentio, gloriandum nobis dicit esse in Domino, qui est mirabilis in sanctis suis: quanto magis, quia mirabilior em se ostendit in sua Genitrix, peculiariter propter illam in Domino gloriarí, ac vicissim propter Dominum eam singulari dilectione profequi debemus? *Sicut enim dubium non est*, inquit Bernardus homil. 4. super missus est, quicquid in laudibus Mariæ preferimus, ad filium pertinere. & rursum: *Cum filium honoramus, & gloria mariæ nos non recedere*: ita etiam cum erga Virginem singulari pietatis sensu coleandam studium nostrum impendimus, id totum peculiari ratione in Christi ejus filij honorem, & quo ipsa omnia accepit, terminari imo hec

est voluntas Christi, ut fax Genitrici hunc cultum exhibeamus. Quare Bernardus sermoni de Aquæductu: *Tota, inquit, medulla cordium, totis præcordiorum affectibus, & votis omnibus Mariam hanc veneremus; quia sic est voluntas ejus*, qui totum nos habere voluit per Mariam, in omnibus siquidem, & par omnia prævidens misericordia, tristationem nostram solutus, p. Christus dem excusat, spem roboret, & fiduciam abicit; & vnde m. rigu pusillanimitatē hæc Bernardus. Quod tremendum non est, si enim juxta verbum Domini nori. 1. Reg. 2. *Quicumque glorificauerit me, glo. 1. R. glorificabo eum. & Joan 12. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum pater meus. quanta gloria*, & honore Deus optimus Virginem Deiparam non solum in celis, sed etiam in terris cumulavit, quæ ita Deum in se glorificauit, ut Bernardus scim. 2. de Pent. de Virgine scilicet. *Trinitas de plenitudine ejus accepit gloriam. & Cyrus horn. 6. in Nestorum: Per Cyrrum, inquit, Trinitas sanctificatur per Crux gloriosa celebratur. & alij Patres quos cap. 17. citati fusæ in eadem sententia in multa profert. Quam sedulo autem Christo ministraverit, diximus cap. 9. & 12. Ex quo facile inferre possumus honorem, quem Christus ei vult ab hominibus exhiberi; ideo enim Christus per ipsam tot beneficia eam inuocantibus confert, ut omnes ad ejus benignitatis aylum confugiant, eam pro viribus venerantur, ideoque ejus reverentiam, ac devotionem in cordibus omnium fidelium altius impressit, ut ex ijs, quibus totum hoc opus inspersimus perspicue constat. Quocirca de Virgine Deipara Ecclesia in officio ejusdem Virginis profectum illud Cant. 6. *Viderunt eam filia Sion, hoc est anima fideles, & beatissimam prædicauerunt: Regina, id est, præstantissimorum Sanctorum, & concubina, hoc est aliorum etiam sanctorum anima laudauerunt eam, & Prou. ult. de muliere illa Prou. 11. fortis, quæ ut c. 24. dixi, Virginem sanctissimam significat, vere dicitur: Surrezerunt filii ejus, & beatissimam prædicauerunt vir ejus, & laudauit eam, non solum enim fideles, qui sunt filii Virginis, sed ipse quoque Christus, vir filius eius, de quo dicitur let. 31. Fæmina circumdabat vi. Ieron. 1. rum, laudauit eam: & Virgo ipsa Spiritu S. affla. L. 1. ta hoc ipsum agnoscit cum dixit: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Hinc est, quod SS. Patres tanquam Dei optimi matrem præclaris encomijs, & epithetis,**

*Sandi in
Liturgia
quam ho-
norificè de
Virgine
languit.*

Atque attributis illam omni reverentiae significacione suppliciter innocant; & ut orationem precandi formulam in sacrificio ipso, quod ut loquitur Ecclesia latina, in qua omnibus constat quam crebro, quam reverenter non tantum in Missis, quae de Virgine celebrantur, sed etiam in qualibet Missa, in precibus, quae sub missa, & alia voce à Sacerdote recitantur, innocetur: dicam solum de alijs liturgijs, siue sacrificandi formis, quas sancti Padres recitandas in Ecclesia prescripserunt, in quibus ex persona Ecclesie humiliter, ac reverenter innocatur, nam de Sanctorum erga Virginem reverentia c. seq. diligenter nobis agendum erit.

S. Iacobus. 6. S. Iacobus in sua Liturgia: Commemorationem, inquit, agamus sanctissima, immaculata, gloriosissima, benedicta Domina nostra Maria Dei, & semper Virginis Maria, & omnium Sanctorum, & inseparabilium, ut precibus, nique intercessiōnibus eorum omnes misericordiam consequamur. & iterum in persona chori dicitur in eadem Liturgia: Dignum est, ut te vere beatam dicamus Deiparam semper beatam, & omnibus modis reprehensam, & matrem Dei nostri honorabilioram, quam Cherubim, & gloriosorem, quam Seraphim, que sine corruptione Deum Verbum paveristi, tunc vera Deiparam magnificamus. & tunc: Tibi o plena gratia vniuersa creatura gratulatur, Angelorum caelus, & hominum genus, quae est Templum sanctificatum, Paradisus spiritualis, Virginum gloria, ex qua Deus carnem assumpsit, & puer factus est Deus noster, qui est ante secula, hoc in Liturgia S. Iacobi.

*S. Basilius
Cesarensis.* S. Basilius Cæsar, in sua Liturgia S. Iacobum imitatus sic habet: Sanctissima, & inmemorata dominatrice nostra Dei genitrix, & semper Virginis Maria cum omnibus sanctis memorantes, nos ipsos, & ad inuicem, atque omnem vitam nostram Christo Deo commendemus; quod quinque in eadem Liturgia repetit.

S. Ioann Chrysostom. In sua Liturgia: Precebus, inquit, sanctissima Deipara Virginis Seruans seruans nos, & Iesupus ibi eam implorat, praesertim hac preicatione, quam identidem repeatit: Sanctissima, inmemorata, & super omnes benedicta gloriose Domina nostra Deipara, & semper Virginis Maria cum omnibus sanctis memoriant agamus, & iterum eam honoratorem Cherubim, & gloriosorem incomparabiliter Seraphim; semper beatissimam, & purissimam incontaminatam Dei nostri Matrem nominat. Et cum faciat

Eucharistia est sumenda hæc verba à duobus dicenda prescribuntur: Ex intercessione immaculata Domini nostra Deipara, & semper Virginis Maria dignum me fac, ut sine condemnatione accipiam immaculatum tuum donum in rem sciam pectorum, in vitam aeternam. & infra: Dirige nostram viam, consigna nos in uitatu omnes, custodi vitam nostram, stabili nos nos gressus, precibus, & Supplicationibus sancta Deipara, & semper Virginis Maria: & omnibus Sanctorum, hæc ex Liturgia sancti Iosaphat Chrysostomi.

In missa, quæ vtuntur Æthiopes, estque per antiqua, quam canonec vniuersalem vocant, & habetur tom. 6. Bibliot. Sancti Patr. cuius auctor suissé dicitur S. Matthæus teste Suarez tom. 3. in 3. par. disp. 60. fecc. i. preces funduntur in hæc verba: Latare immaculata verè Regina, latare gloria nostrorum parentum; quia per nos nobis Emmanuel, & verè mediatrix ante Dominum nostrum Iesum Christum, te supplices exoramus, ut memor sis nostri ora pro nobis, ut deleanter iniquitates nostra. hæc ibi. Ex quibus satis apparet quanto studio Virginem sanctissimam hoc nomine, quod Deigenitrix sit, colere debeamus.

Bibliot.
SS Patr.
Suarez

DEIPARÆ IN NOS BENEFICIA:

7. Ecclisio ad Virginis deuotionem præcipit. Secundum: Spud nos virget animi gratitudinem, propter cap. Pro-innumeris, eaque præstantissima ab ea, tum ut per accidens, vnumquemque nostrum peculiariter: tum et pia à Virgine iam generatim in vniuersum hominum genus gene beneficia collata beneficia, quæ non minoris ab uno- fisia, quoque facienda sunt, quam si solis ipse acceptissæ & quidem beneficia ea, quæ dicuntur occulta omittam, quæ licet nos latent; ipsa tamen pro sua in nos benignitate in dies procurate non cessat, siue cum nos à certissimis, quæ impendunt, periculis seruatimones siue cum multa bona conseit, quæ beneficia nunc occulta, in futura, ut speramus, vita nobis aperiuntur vniuersa: ut eo saltem tempore tantæ beneficisci gratias agere pro virili parte possimus. De his beneficiis, quæ occulta appellate licet, & à Deipara accepimus, & expectamus Nazianzenus in tragedia de Christo patiente ad Deiparam sermonem dirigens, sequitur ei plurimum debere testatus, eleganter fit cecinit.

Nazianzenus